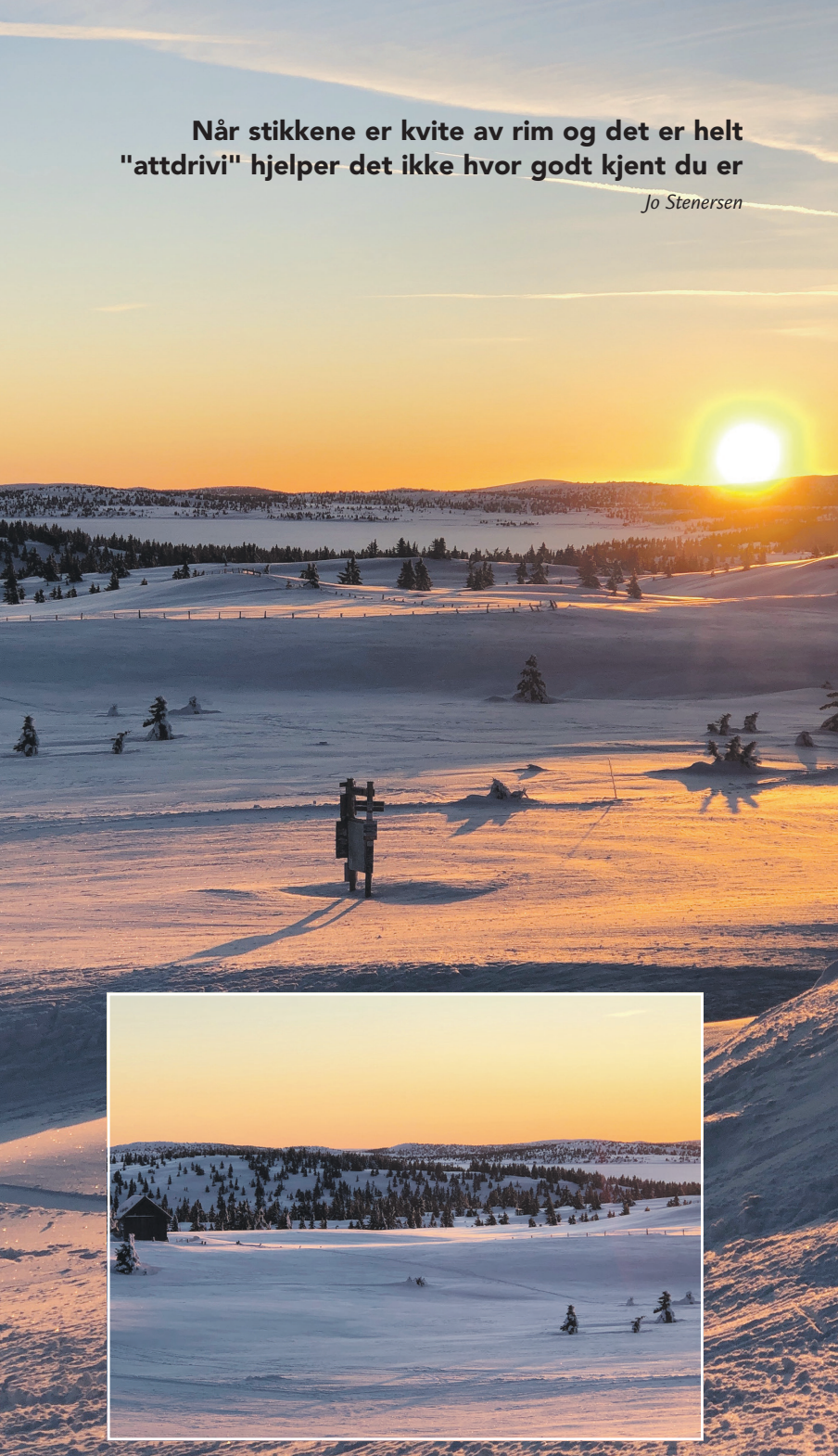

Når stikkene er kvite av rim og det er helt "atdrivi" hjelper det ikke hvor godt kjent du er

Jo Stenersen

På tur med løypekjører Stenersen

Jeg har fått bli med sjefen i Øyer Turskiløyper, vi skal kjøre Hornsjørunden med innlagt svarv om Hitdalen og Kriksfjell med kaffestopp på gamle Hornsjø Høyfjellshotell. Det er ti minus og vindstille, og da vi kjører ut fra Pellestova i en løypemaskin PistenBully 400 har jeg allerede fått med meg en gnistrende vakker soloppgang.

Av Åse Kari Gravråk

– Det er bare jeg som kjører midt i uka, men på det meste er vi seks mann. De andre blir leid inn ved behov. Det er sparekniven på i midtuka, da er det mer forsiktig kjøring med bare en eller to maskiner, men mot helger og ferier er det mer utfart og mer gass. Jeg har med flinke karer som stiller til alle døgnets tider.

Jo Stenersen er daglig leder i Øyer Turskiløyper og som regel kjører han på kvelden og natta. Men i dag kjører han i strålende vær og nå durer vi innover løypenettet i en fart på maks 10 km i timen. – Hvor mye vi kjører opp kommer også an på om det er uvær, ruskevær eller finvær. Er det finvær kjører vi opp alt. Er det dårlig vær kjører vi opp løyper i skogen der det er mer lunt. Er det ruskevær blåser løypene fort igjen og da blir det som å fyre for kråka. Løypene kan fort blåse igjen i løpet av noen sekunder, så vi må prioritere nøye hvor vi skal kjøre.

Løypeforeningen har tre løypemaskiner, Jo og staben hans har ansvaret for et løypenett på 260 km og kjører 2000 timer totalt på en sesong. I tillegg kommer det drøye 2000 timers innleid kjøring fra Røde Kors med scooter. Sesongen kan på det lengste vare fra slutten av oktober til 17. mai. Utfarten er størst lengst sør rundt Pellestova og Mosetertoppen og avtar jo lenger nord du kommer.

Vant NM i stafett

Vi møter noen få skiløpere selv om det er tidlig på formiddagen. Jo sier at folk bruker løypene mye, selv når været ikke er på sitt beste er hyttefolk og turister aktive. Løypekjører Stenersen går selv mye på ski, men ikke fullt så mye som han gjorde i sin ungdom på åttitallet.

– Jeg gikk aktivt. Jeg var med da vi ble norgesmestere i stafett i 1987, jeg gikk sammen med Erling Jevne og Per Knut Aaland. Men du veit, da gjorde jeg ikke så mye anna ei stund enn å trene, sier han beskjedent.

Jo har vært aktiv i skigruppa i alle år. Nå liker han best å gå på ski der det ikke er så mye folk.

– Jeg liker best å gå nordover, der kan du gå lange skiturer uten å møte folk.

Kjempegod dugnadsinnsats - tredoblet aktiviteten

Øyer Turskiløyper har bestått i 16 år og Jo begynte som daglig leder for seks år siden. Da investerte de i egne løypemaskiner og siden den gang har de tredobla aktiviteten.

– Da ble det et helt annet apparat. Nå får vi sponsorinntekter fra næringsliv, utbyggere og andre. Mesteparten kommer fra hytteforeninger, en del fra veiselskap og fra kommunen. Vi får inn ca. fire millioner totalt, men det koster mye å drifte tre store løypemaskiner, i tillegg har vi oppgradert løypenettet. Prisen på én løypemaskin ligger på rundt 4 mill. Takket være en kjempegod

dugnadsinnsats fra veldig mange har vi i løpet av disse årene klart å tredoble aktiviteten, i dag ligger vi på vel 4 mill. i omsetning. I turskiløypemålestokk er det bra, men det er småpenger sett i forhold til den aktiviteten vi skaper for bygda og regionen.

Det blir også søkt om midler til ulike prosjekter, som for eksempel til sykkeltilrettelegging som klopping og skilting. På annethvert kryss har vi også kart som viser hvor du står. Hvis du ikke er kjent er det et virvar av løyper på kryss og tvers, så kart er viktig. Men man bør ha eget kart i tillegg, det er det tryggeste.

Kaffepause på Hornsjø

Vi nærmer oss Hornsjø og vi kjører i den gamle traséen som de brukte i gamle dager da gjestene ble fraktet i wiesel fra Nordseter til Hornsjø. Jo stopper løypemaskina og vi hopper ut foran det som en gang var et av de fineste og største høytjellshotellene i Norge. Jo viser vei inn i spisesalen, bort til kaffekanna og heller oppi kaffe til oss. Vi blir sittende i noen minutter og prate om høytjellshotellets storhetstid på 70-tallet. Det er nesten sånn at vi kan ane gammel sigarettøyk og ekko av dansebandet ved det store runde dansegulvet. På et par vegger er det store svart-hvitt bilder fra hotelllets første år, og selv om det aller meste har forandret seg siden den gang er panoramautsikten fortsatt den samme.

Mer snø enn normalt

Vi må videre. Det er fortsatt langt å kjøre før vi er tilbake på Pellestova. Nå går det i retning Kriksfjell. Hele fjellet ligger som et prospektkort rundt oss mens vi sakte legger kilometer etter kilometer med trikkeskinner bak oss.

– Denne vinteren har det kommet mer snø enn normalt, sier Jo. Og når det er så mye vind som det har vært i det siste er det krevende å holde løypene oppe. Hvis jeg skal kjøre opp alt tar det over et døgn med en

maskin. Men jeg trives med dette her, det blir litt som en hobby også.

Kriksfjell

Vi kjører opp på Kriksfjell, 1052 moh. og her stopper vi for å nyte utsikten. Til og med her er det vindstille. Det må være en av de flotteste vinterdagene. Vi kan se Synnfjell, Gausdalsfjellet, Rondane og flere 2000-topper i Jotunheimen. Goppollenområdet og Lyngkampen, Hedmarksvidda og "birkebeinerriket". Hadde jeg vært amerikaner ville jeg ropt "GORGEOUS"!

Tilbake i løypemaskinen fortsetter Jo å fortelle om Øyerfjellet, om løyper, årstider og værforhold. Det er ikke akkurat hverdagskost for han å være ute på jobb i strålende solskinn.

– Det er ofte dårlig vær, det hender jeg ikke ser løypestikkene, og hvis det mangler en stikke er det fort gjort å kjøre feil. Når stikkene er kvite av rim og det er helt "attdrivi" hjelper det ikke hvor godt kjent du er. Da er det faktisk verre å sitte inne i en løypemaskin enn å gå ute på ski. Og det har noe med sikkerhet å gjøre at vi ikke kjører opp alt når det er uvær, da bør jo folk helst holde seg inne.

Gode tilbakemeldinger

På sommeren er det vedlikeholdsarbeid, administrasjon og personlig kontakt med alle samarbeidspartnere for Jo Stenersen.

– Det er viktig at folk skjønner at dette her koster penger, sier Jo. - Løypene kommer ikke av seg sjøl. Det er ikke sånn som i gamle dager da hotelldirektørene gikk opp løypene. Og som alle vet snør det heller ikke skiløyper. Men det er veldig moro at løypenettet blir brukt mye når vi legger så mye jobb i det, og vi får mange bra tilbakemeldinger. De fleste skiløpere tar hensyn i løypa, men å minne om båndtvang kan ikke gjentas for ofte, og at de må plukke opp og ta med seg det de firbeinte legger fra seg.

Etter godt og vel to og en halv time er vi tilbake på Pellestova. Parkeringsplassen er fylt opp og folk har kommet seg langt av gårde på ski i nypreppa løyper, på en vanlig mandag i februar. En av de beste.

FAKTA ØYER TURSKILØYPER

- Ansvar for et løypenett på 260 km i Øyerfjellet
- Tre løypemaskiner i drift
- Jo Stenersen er daglig leder og løypekjører
- Leier inn ekstra løypekjørere på timesbasis
- Kjører ca. 2000 timer per sesong
- Selskapet har bestått i 16 år